

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΠΡΟΠΗΛΗΡΩΤΕΑ

ΤΙΜΑΤΑΙ

• Έν Ελλάδι... Δρ. ν. 3.—
• Έν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Λεπτῶν..... 15
261—Γραφείον ὁδ. Ἐρμού—264

Ὅστις γὰρ ὕλον τὸν νόμον ἐτήρησε, πταίσει δὲ ἐν ἐρί, γέροντε πάντων ἔνοχος. (Ιακ. β'. 10). Διάσημος συγγραφεὺς θέλων νὰ παραστήσῃ διὰ παραδείγματος τὴν βῆσιν ταύτην μετεχειρίσθη τὴν ἀκόλουθον παράμωσιν. Ὑποθέσωμεν λέμβον ἐντὸς μεγάλου ποταμοῦ, πλήρη ἀνθρώπων· ὁ καιρὸς εἶναι θυελλώδης, ὁ ἀνεμὸς βοᾷ, βρονταὶ κροτοῦσι, τὸ ὕδωρ διαπελεῖ ἐν ταραχῇ καὶ ὁ ρόυς εἶναι ὀρμητικὸς· οὐδεμία λέμβος δύναται ν' ἀντίσχη ἐπὶ πολὺ ἐν τοιαύτῃ θυελλῷ. Ἀλλ' ἰδοὺ λέμβος πλήρης ἀνθρώπων. Ἀκούομεν τὰς κραυγὰς τῶν ἐν μέσῳ τῶν κρότων τῶν βροντῶν. Φοβοῦνται τοὺς ἀπέναντι αὐτῶν βράχους· πῶς δύνανται νὰ σωθῶσιν; Ἐὰν μόνον ἠδύναντο νὰ ἀγῶσιν ἐντὸς τοῦ στενοῦ ἐκείνου κόλπου θὰ ἐσώζοντο. Τώρα ὑποθέσωμεν ὅτι ἄνθρωποι ἐπὶ τῆς ὄχθης ῥίπτουσιν πρὸς αὐτοὺς ἄλυσιν· τὴν λαμβάνουσι, καὶ χαίρουσιν ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν, ὅταν αἰφνης ἐνῶ αὐτοὶ καὶ οἱ ἐπὶ τῆς ὄχθης σφρουσι, εἰς κρίκος πηδῆς ἀλύσειω θραύεται—οὐχὶ δέκα κρίκοι, ἀλλ' εἰς—τί δύναται τότε νὰ πράξωσι. Νὰ φηθῶσιν εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ, λέγει ἕτερος. Ναι αὐτῷ πρέπει νὰ εἴπῃ τις εἰς τὸν ἀμαρτωλὸν· διότι ἐκ μίαν παραβῆ ἐντολὴν—ἕνα κρίκον τῆς ἀλύσειω—πάσας παραβαίνει.

ΕΛΑΤΤΩΣΙΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΕΞΟΠΛΙΣΜΩΝ

Παραβέτομεν σήμερον τὴν εἰκόνα τοῦ ἀγγλοῦ βουλευτοῦ κ. Richard ὅστις τῇ 15 Ἰουλίου ἀπεβλήθητος ἔφερε πρότασιν εἰς τὸ ἀγγλικὸν κοινοβούλιον περὶ πρωτοβουλίας τῆς Ἀγγλίας ἐν τῇ ἐλαττώσει τῶν στρατιωτικῶν ἐξοπλισμῶν. Συγχρόνως δὲ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ δημοσιεύομεν μετὰφρασιν ἐμβριθοῦς ἀρθροῦ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου γυραφέντος ὑπὸ τοῦ Δρ. Λέοντος Λέβι, ἔχοντος ὡς ἑξῆς.

«Δὲν δυνάμεθα βεβαίως νὰ μεμφώμεν τὸν παρόντα αἰῶνα ὅτι ὑστέρησεν ἐν τῇ προόδῳ ὑπὸ πᾶσάν ἔπο-

ψιν. Τὰ ἐθνικὰ δίκαια ἐξασφαλίζονται καὶ διατηροῦνται μετὰ στιβαρὰς καὶ κρατερὰς χεῖρας· ὅτι δήποτε διακινδυνεύει τὴν ἀσφάλειαν τοῦ κράτους ἀπὸ μακρόθεν κατοπτέεται· ὅτι δύναται νὰ προαγάγῃ τὴν ἀνθρωπίνην εὐδαιμονίαν ἐπιδιώκεται μετὰ ζήλου. Ἀμα ὡς ἡ Ἀγγλία, ἡ Γαλλία, ἡ Αὐστρία, ἡ αἰ Ἦν. Πολιτεία· προσκαλέσωσι τοὺς παραγωγεῖς ἢ βιομηχάνους τοῦ κόσμου νὰ ἐπιδείξωσι τὰ ἔργα τῶν ἀμέσως, τὰ εὐγενέστερα τῆς τέχνης καὶ βιομηχανίας προϊόντα, φέρονται εἰς ἐπίδειξιν. Ἀμα ὡς πρόβλημα ἐπιστημονικόν, μυστήριον τῆς φύσεως, ἢ φυσικὸν πρόσκομμα ἐπιπροσθεὶ τῇ ὁδῷ ἡμῶν, ἀμέσως αἱ ὑψηλότεραι προσπάθειαι τῆς ἀνθρωπίνου διανοίας τίθενται εἰς ἐνέργειαν ὅπως τὸ λύσωσιν ἢ κατακτήσωσιν. Ἐν ὅμως ἀντικείμενον ἐπὶ τοῦ ὁποίου δὲν κατεβλήθη ἰκανὴ σπουδαιότης εἰσέτι εἶναι τὸ ἐπὶ τῆς Εἰρήνης θέμα. Ἐν τῇ παρουσίᾳ στιγμῇ ἡ Εὐρώπη, ἥτις καυχᾶται ὅτι εἶναι ἡ μᾶλλον προωθυμένη μάλιστα δὲ ἡ μᾶλλον ἠθικὴ οἰοῦδήποτε ἑτέρου μέρους τῆς ὑψηλοῦ, παρουσιάζει τὸ παράδοξον θέμα τῆς διατηρήσεως ἑκατομμυρίων ἐνόπλων ἀνδρῶν ἐτοιμῶν νὰ φέρωσι τὴν πανολεθρίαν ἐπὶ τῆς χώρας ἐκάστου αὐτοῦ. Ἀρμύζει ἡ κατάστασις αὕτη τῇ 19 ἑκατονταετηρίδι; εἶναι τοῦτο τὸ κατόρθωμα τοῦ πολιτισμοῦ; Τὸ χεῖριστον δὲ εἶναι ὅτι οὐδαμῶς βλέπομεν καταβαλλομένην προσπάθειαν πρὸς κρείττονα τῶν πραγμάτων τούτων διαρρυθμίσειν συμφωνῶν πρὸς τοὺς πόθους καὶ τὰ ἀληθῆ ἡμῶν συμφέροντα.

Ἡ ἀλήθεια καίται ἐν τούτῳ ὅτι καινοὶ ἑκατονταετηρίδες παρήλθον ἀπὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως εἰδους τινος δημοσίου νόμου ἐν Εὐρώπῃ, πολὺ ἔτι ἀπέχομεν τοῦ νὰ διαρρυθμισθῶμεν ὡς εὐτυχῆς οἰκογένεια ἐπικρατειῶν, ζῶντες ἐν καλῇ συμφωνίᾳ πρὸς ἀλλήλους. Τοσαύτη ὑπάρχει ἀντιζήλια, τοσαύτη δυσπιστία, καὶ τοσαύτη προθυμία εἰς τὸ καταλαμβάνεσθαι ὑπὸ πανικοῦ ἐν πάσῃ κινήσει, ὅσον καὶ ἂν αὕτη ἦ ἀσημαντος, ὥστε μόλις δύναται νὰ ρηθῇ ὅτι διατελοῦμεν

ποτέ απηλλαγμένοι πολέμου ή συνταράξεως. Ἡδυνάμεθα να φαντασθώμεν ότι πα φυσικά ή αποκτηθέντα όρια των επικρατειών θα ανεγνωρίζοντο ικανώς, αλλ' εν τη στιγμή ταύτη δυσκολία ως προς τούτο υπάρχουν μεταξύ της Γαλλίας και Γερμανίας, της Ἰταλίας και της Αυστρίας, της Ελλάδος και Τουρκίας, ως και μεταξύ πολλών άλλων κρατών. Ἡ ελευθερία και ανεξαρτησία των Κρατών αναγνωρίζονται, ως και το δικαίωμα της αυτοσυτηρήσεως ή το δικαίωμα της χρήσεως των μέσων προς φρούρησιν της ασφαλείας των. Ἀλλά δυστυχώς του δικαιώματος τούτου γίνεται πολλάκις μεγίστη κατάχρησις υπό των εθνών, εκτεινόντων τα όρια της άμυνας πέραν των ιδίων αυτών συνόρων, ως πρόκλησιν και επιδρομήν. Το χείριστον δε είναι ότι τα κυριώτερα της Ευρώπης κράτη απέκτησαν μεγάλας κτήσεις εν Ἀσία, Ἀφρικῇ και Ἀμερικῇ, και εν τη προθυμία αυτών να διατηρήσωσιν ή εκτείνωσι τὰς κτήσεις των, φοβούνται πολλάκις το εν τὸ άλλο, και νέους εγείρουσι κινδύνους εντός της Ευρώπης. Οἱ κίνδυνοι τῶντι καθαρώς ευρωπαϊκῶν πολέμων θα έμειούντο, αλλ' απεναντίας πολλαπλασιάζονται εκ των αντιμαχομένων αξιώσεων των Ευρωπαϊκῶν εθνῶν επί επικρατειῶν και χωρῶν εν τη άπωτέρα Ἀνατολῇ ή τη άπωτάτη Δύσει. Ὅπως δήποτε είτε εντός είτε εκτός της επικρατείας, ταραχαί και έριδες φύονται, λίαν συνεχῶς, και χρειάζεται πᾶσα φροντις και φρόνησις και ή ισχυρωτέρα θέλησις προς άποτροπήν συχῶν έμψησμών. Μία κακή συνέπεια του φόβου και της μετεώρου των πραγμάτων καταστάσεως μεταξύ των εθνῶν, είναι ή δημιουργία εσφαλμένης γνώμης ότι εν έθνος είναι ασφαλές εἰν διατηρῆ μεγάλους στρατούς και ναυτικές δυνάμεις. Πρό πολλοῦ χρόνου ὁ Μοντέσκιος εἶπεν: «Νέα ασθένεια εἰς πλάθει ανά την Ευρώπην, ήτις κατέλαβε πρίγκηπας, και έφερεν αυτούς να διατηρῶσιν άσυνήθη αριθμὸν στρατοῦ. Ἐχει τους παροξισμούς της και καθίσταται κατ' ανάγκην μολυσματική διότι ἄμα κράτος τι αυξήσῃ τὸν στρατὸν αὐτοῦ τὰ άλλα άμέσως τὸν αυξάνουσι, οὕτως ὥστε οὐδέν κερδαίνουσιν ή κοινὸν ὄλεθρον. Ἐκαστος μονάρχης έχει υπό τὰ όπλα τοσοῦτους ἐνόπλους ὅσους ήδύνατο να έχῃ εἰν ὁ λαός του εἰκινδύνευσῃ να εἰςκινθῇ, καλοῦσι δε τὴν αντίζήλιαν ταύτην πάντων κατὰ πάντων εἰρήνην.» Ταῦτό είναι και σήμερα, και μάλιστα ὑπέροποτε χείρον. Ἀλλά τὸ κακὸν είναι τούτο, ότι ή διατήρησις μεγάλων στρατῶν και ναυτικοῦ συνεπάγεται βαρεῖς φόρους, και αυξήσιν του δημοσίου χρέους, τὰ όποια είναι δυσφόρητα, πρό πάντων εν χρόνους καθ' οὓς τὸ εμπόριον δὲν είναι ζωηρόν, ή γεωργία είναι εν εκπτώσει και τὸ ήμερομισθιον χαμηλόν.

Ἡ ἀληθής δαπάνη της πολιτικῆς του πολέμου, επιδικωμένη μετὰ τῶσαυτης αξιοθρηνήτου ζσεως εν Ευρώπῃ, δὲν δύναται εύκόλως να υπολογισθῇ. Το πρώτον και κύριον άρθρον εν τῷ λογαριασμῷ είναι ή ἀφαίρεσις του άνθους της άνδρικῆς ήμῶν ήλικίας από παραγωγικῆς εἰς άγρόνον εργασίαν, ή διακοπή των

σπουδῶν, ή παραμέλησις της εργασίας, ή κατανάλωσις των καλλιτέρων ἐτῶν του βίου εἰς τὸ συγκριτικῶς άνηρόν έργον της εκγυμνάσεως και επιθεωρήσεως, βιώσεως εν στρατῶσι και άφιμαχίαις. Ἰποτιθεμένου ότι 3,000,000 άνδρῶν έχουσι τοιαύτην ενασχόλησιν, οἵτινες λαμβάνουσι ως ελάχιστον ὄρον του ήμερομισθίου αυτῶν 10 σελίνια τὴν εβδομάδα, και τρις τὸ ποσόν τούτο ως τὴν αξίαν του προϊόντος το ὅποιον θα ήδύνατο να παραγάγῃ, έχομεν άμέσως έτησίαν απώλειαν ὑπὲρ τὰ 200,000,000 λιρῶν στερλίνων, προερχομένην μόνον και μόνον εκ της όκνηρίας των. Ἀλλ' εἰς τούτο πρέπει να πρόσθεσωμεν σχεδὸν ἴσον ποσόν δια τὴν δαπάνην του στρατοῦ και του ναυτικοῦ, ήτις περιλαμβάνει οὐ μόνον τους μισθοὺς των αξιωματικῶν και άνδρῶν, αλλά και τὸν του ὑλικῶ, ναυστάθμων και λοιπὰς βιομηχανίας τὰς συνδεδεμένας προς τὸν στρατὸν και τὸ ναυτικόν. Ἐμποροῖ και τραπεζίται δυσφοροῦσιν όταν τὸ κεφάλαιον κείται άγρονον. Ἀλλά φαντασθῆτε τὴν άπειρον κατανάλωσιν κεφαλαίου εἰς πυροβόλα και πολεμοφόδια πάσης περιγραφῆς, εἰς πλοία γιγαντιαίου μεγέθους και ὑλικῶ δαπανηροτάτου.

Ἐντός των τελευταίων δεκαετησάρων ἐτῶν από του 1865—1879 εν τοῖς βασιλικῶσι της Ἀγγλίας ναυστάθμοις και δια συμβολαίων εναυπηγήθησιν σιδηρόφρακτα, ξύλινα και μικτὰ πλοία αξίας 13,000,000 λιρῶν. Ἀλλά ταῦτα μηδὲν είναι προς τὴν αξίαν των πλοίων των πολεμικῶν τὰ όποια κείνται άχρηστα εν τοῖς νεωρίοις. Το ναυαρχεῖον δίδει μὲν εργασίαν εἰς τεχνήτας, αλλ' ή εργασία των αὐτῶν δὲν είναι παραγωγική. Ἀλλά πόση ζημία δὲν προέρχεται εκ των σταθερῶν μεταβολῶν εν τῷ τρόπῳ της πολεμικῆς. Ἐκατομμύρια θάπτονται εἰς κατασκευὴν όχυρωμάτων, τὰ όποια ως τὰ πολλά αποδεικνυνται άχρηστα τὴν στιγμήν καθ' ἣν ή δύναμις αυτῶν δοκιμασθῇ.

Θὰ ἐνόμιζε τις βεβαίως ότι ή Μεγάλη Βρετανία είναι πάντων των κρατῶν ασφαλεστέρα από ξένης επιδρομῆς, και ότι ενεκα του μεγέθους των άποικιῶν και εξαρτημάτων αυτῆς, αἱ πλείσται τούτων λίαν απέχουσι του να έχωσιν αντίζήλους φιλοδοξίας. Ἀλλά πάλιν κραυγή εγείρεται ότι ή Ρωσία έχει καικόβουλα σχέδια κατὰ των Ἰνδιῶν άνθρωποι νοήμονες απέδειξαν λίαν έπαρκῶς τὸ μάταιον της χιμαιρας ταύτης, και ὁ χρόνος απέδειξε πόσον κενοὶ ὑπῆρξαν οἱ φόβοι ήμῶν επί του θέματος τούτου. Μολοντούτο μεθ' ὅλας τὰς εὐνοϊκάς ταύτας περιστάσεις τὰ έξοδα δια τὸν στρατὸν και τὸ ναυτικὸν πύξήθησαν κατὰ τὰ τελευταία ἐτη παραπολύ ως ἐξῆς φαίνεται.

Ἔτη	Ἐξοδα στρατοῦ και ναυτικοῦ
1835	11,730,000 λιρ. στερλίνας
1840	14,334,000
1850	15,947,000
1860	28,149,000
1870	22,335,000
1875	25,824,000
1880	26,033,000

Πολλά δύνανται να ρηθῶσιν αναμφιβόλως, εἰς μείωσιν της άνπιθέσεως ταύτης. Κατὰ τὰ τελευταία ἐτη πολλή ὑπῆρξεν ή αυξήσις των ήμερομισθίων εν πᾶσι τοῖς έργοις, οὕτω δε ὁ μισθὸς των στρατιωτῶν και ναυτῶν ἔδει να αυξηθῇ. Το σιτηρέσιον τὸ διδόμενον νῦν είναι καλλίτερον και ανώτερας αξίας. Ὅπλα και εφόδια επίσης κοπιζουσι πολὺ περισσότερον, και ή δια τὰ πολεμικὰ πλοία δαπάνη είναι πολὺ μεγαλύτερα. Ἀλλά και μεθ' ὅλην τὴν παραχώρησιν ταύτην, ή αυξήσις είναι πρᾶπολύ μεγάλη, και είναι τὸ αποτέλεσμα άβασίμου πανικῶ φόβου. Το ποσόν τὸ προήμων πληρονομενον προς άμυνὰ ήμῶν είναι λίαν δυσανάλογον προς τους κινδύνους οὓς διατρέχομεν, αλλαις λέξεσι, τὸ πληρονομενον ασφαλιστρον είναι ὑπέρογκον.

Ἡ Γαλλία έχει διάφορον θέσιν, εσωτερικῶς και εξωτερικῶς ὑπέστη μεγάλας συνταράξεις, καθ' ὧν όμως ὀλίγην έσχε προστασίαν εκ των στρατῶν αυτῆς. Ἡ επιθυμία αυτῆς είναι νῦν εἰρήνη, τὸ συμφέρον αυτῆς είναι ν' αναπτύξῃ τους πόρους αυτῆς, και ν' ανακτήσῃ ὅτι απώλεσεν. Ἀλλ' ή ὑπέρογκος στρατιωτικῆ αυτῆς δαπάνη εμποδίζει πᾶσαν οικονομικὴν μεταρρύθμισιν. Ὅποια εὐδαιμονία εἰν ήδύνατο να ελαττώσῃ τὰ βάρη τὰ πιέζοντα τὸ εμπόριον της χώρας τὰ αναγκάζοντα αυτὴν να διατηρῇ σχεδὸν άπαγορευτικὸν δασμολόγιον, και τὰ όποια πρό πάντων ελαττοῦσι τὴν παραγωγικὴν αυτῆς δύναμιν δια της άποτροπῆς τοσοῦτων ανθρώπων από της βιομηχανίας και της χειροτεχνίας. Ἡ δαπάνη δια τὸν στρατὸν και τὸ ναυτικὸν της Γαλλίας πύξησε κατὰ τὰ τελευταία ἐτη ως ἐξῆς:

Ἔτη	Ἐξοδα στρατοῦ και ναυτικοῦ
1845	16,600,000 λιρ. στερλίνας
1850	16,900,000
1860	25,600,000
1870	59,400,000
1875	26,900,000
1878	29,700,000.

Ἐπάρχει λυπηρότερον του να βλέπῃ τις δύο κορυφαία εθνη εν τῷ κόσμῳ δια τὸ εμπόριον και τὸν πλοῦτον και τὴν διπλωματίαν ν' αμιλλῶνται προς ἀλληλα εἰς τοιαύτην δαπάνην; Ἀλλ' οὐδὲ κρείττον αποτέλεσμα ὀρώμεν εἰν επιθεωρήσωμεν τὴν στρατιωτικὴν δαπάνην των άλλων εθνῶν. Ἡ Γερμανία, συγκριτικῶς πτωχὴ χώρα, δαπανᾷ 20,000,000 λίρας στερλ. κατ' ἔτος δια τὸν στρατὸν αυτῆς. Ἡ Ρωσία έχει στρατιωτικὴν δαπάνην 30,000,000 λιρῶν, τὴν ὅποιαν ὁ λαός αυτῆς διατελει εἰς μεγίστην άδυναμίαν να ὑφίσταται. Ἡ Ἰταλία καταστρέφεται και διακινδυνεύει πᾶν ὅτι ἐκέρδησε εν τῇ ματαίᾳ προσπάθειᾳ να πράξῃ ὅτι άλλα εθνη πράττουσιν επί του αντίκειμένου τούτου. Και ή Αυστρία εἰς ἐτι χείρονα διατελει θέσιν. Τί δύναται να γίνῃ ὅπως ανακουφισθῇ ὁ λαός της Ευρώπης από καταθλιπτικῶ συστήματος, τὸ ὅποιον φορτῶνει αυτῶν με χρεῖν κολοσσιαίων δια-

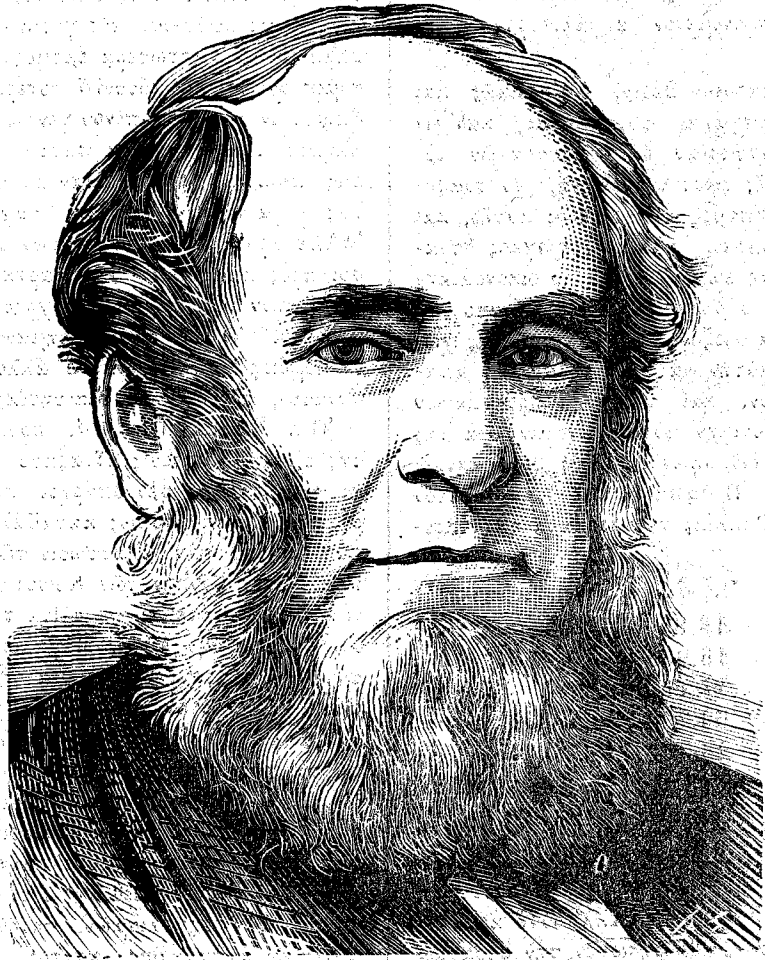
στάσεων; Δὲν δύναμεθα ἄρα γε να προσφέρωμεν κρείττονας εγγυήσεις εκείνων τὰς ὁποίας νῦν χορηγοῦσιν ή παρουσία τοσοῦτων μεγάλων στρατιῶν και ναυτικοῦ; Πρέπει ή βασιλεία της βίας να εξακολουθῇ δια πάντος, και ή βασιλεία του νόμου δια πάντος να εξοβελισθῇ; Είναι βεβαίως αξίον προσοχῆς κατὰ τοῖον τρόπον, και μέχρι πόσου, οιαδήποτε τροποποίησις δύναται να συντελεσθῇ εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις των εθνῶν, χωρὶς διακινδύνευσιν των δικαίωμάτων αυτῶν, ή, και εἰ δυνατόν, της σχετικῆς αυτῶν δυνάμεως.

Ἀναμφιβόλως ὁ πρώτος και κύριος ὀρος προς διατήρησιν της εἰρήνης και άποτροπῆς του πολέμου μεταξύ των εθνῶν, είναι ανώτερος τῆς βαθμῆς δημοσίας ήθικῆς, γενναϊότερον, ευεργετικώτερον πνεῦμα προς τ' άλλα εθνη, συνετωτέρα εκτίμησις των αληθῶν ήμῶν συμφερόντων, και ευσυνηδητοτέρα προσοχή εἰς τὴν εὐδαιμονίαν του ανθρώπινου γένους οιασδήποτε φυλῆς ή κλίματος. Ἐν ταῦτα πάντα γίνωσι, θέλωμεν ἴδει τὰς πολιτικάς έριδας λίαν ελαττουμένας, και πολλάς τερατώδεις δυσκολίας ταχέως αποσοβουμένας. Ἀλλά πρό των κυρίων τούτων ὀρων, εἰσι δύο μέθοδοι προς άποτροπήν και παρακάλωσιν του πολέμου, των ὁπίων ἔδει να γίνηται χρῆσις άνευ μεμψιμοιρίας ή φόβου. Ὁ μὲν είναι ή σημαντικῆ ελάττωσις των εν Ευρώπῃ εξοπλισμῶν, ὁ δ' άλλος ή παραδοχή, ὅποτε δυνατόν, της διεθνῆς διαίτησις.

Ὁ κ. Ἐρρίκος Richard, προς ὧν πολλά ὀφείλει ή της εἰρήνης ὑπόθεσις εδράξατο της ευκαιρίας μιᾶς στιγμῆς καθ' ἣν δὲν ὑπάρχει πόλεμος εἰς οὐδέν μέρος της Ευρώπης ὅπως καταβάλλῃ άμισόν τινα προσπάθειαν εἰς τὴν ελάττωσιν των εξοπλισμῶν, εἰδοποιῶν τὴν Βουλὴν των Κοινοτήτων ότι τῇ 15 Ἰουνίου θέλει προτείνει. — «Ἴνα ταπεινὴ αίτησις απευθυνθῇ προς τὴν Αὐτῆς Μεγαλειότητα παρακαλοῦσα αυτὴν να εὐαρεστηθῇ να διατάξῃ τὸν ἐπὶ των Ἐξωτερικῶν Ἰπουργὸν αυτῆς να ἔλθῃ εἰς συνενόησιν προς τὰς άλλας δυνάμεις, ὅπως κατορθώσῃ άμοιβαίαν και ταυτόχρονον ελάττωσιν των ευρωπαϊκῶν εξοπλισμῶν.» Παραπολύ θα ἦτο εἰν προσεδόκα τις ἴνα τοιαύτη πρότασις ψηφισθῇ, ή και εἰν εψήφίζετο, ότι ήθελε φέρει εἰς μέγα πρακτικὸν αποτέλεσμα, διότι θα ἦτο λίαν δύσκολον να κατορθωθῇ άμοιβαία ή ταυτόχρονος ὑψισιν των εξοπλισμῶν, τοσοῦτον διάφορος είναι ή πολιτικῆ κατάσταση πάντος κράτους εν Ευρώπῃ. Μάλλον περιορισμένον και πρακτικώτερον χαρακτήρα εἶχεν ή πρότασις του Κόβδεν τὸ 1851 καθ' ἣν θ' ἀπηυθύνετο άναφορὰ προς τὴν Α. Μ. παρακαλοῦσα αυτὴν ὅπως παραγγείλῃ τῷ ἐπὶ των Ἐξωτερικῶν Ἰπουργῷ Αὐτῆς να συνενωθῇ μετὰ της Γαλλικῆς Κυβερνήσεως και να προσπαθῆσῃ να εμποδισῇ εἰς τὸ μέλλον τὴν αμιλλαν εκείνην εν πολεμικαῖς παρασκευαῖς εν καιρῷ εἰρήνης, ήτις μέχρι τούδε ὑπῆρξεν ή πολιτικῆ των δύο κυβερνήσεων, και να προαγάγῃ, εἰ δυνατόν, άμοιβαίαν ελάττωσιν των εξοπλισμῶν. Ἀλλά και ή πρότασις εκείνη απέσυρθη. Ἡ ήθικῆ επιρροή όμως της συζητήσεως ἐπὶ τοιούτου ἀντικειμένου

είναι μεγάλη, διότι είναι απόλυτως αναγκαίον από καιρού εις καιρόν να εξεγείρεται ού μόνον εν 'Αγγλία, ἀλλ' εν πάση χώρα, αληθές και ζωηρόν αίσθημα κατά του κακού του συνδεομένου προς τὸ άπειρον και δαπανηρόν σύστημα τῶν ἐξοπλισμῶν. Ο κόσμος δεῖται εἰρήνης δὲν θά εἶχε δ' αντίρρησης και εἰς μεγάλους ἐξοπλισμούς ἐάν οὔτοι ἔφερον εἰς εἰρήνην, ἀλλὰ δὲν ἔχουσι τοιοῦτον ἀποτέλεσμα: ὡς πᾶσα πείρα ἀποδεικνύει ἐνοπλος εἰρήνη εἶναι πόλεμος. Μεγάλοι στρατοί, ἐάν μὴ πάντοτε ὄσιν ἀπειλή δι' ἄλλα κράτη εἰσι πάντοτε, λίαν ἐπικίνδυνα μέσα ἐν ταῖς χερσὶν ἀμφιβόλου διπλωματίας. Ἐάν τε ἡ μὴ ἀμοιβαία τις

πρό τινων ἐτῶν ἀπὸ φοβεροῦ πολέμου μετὰ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Ἦδη κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1849 ὁ Κόβδεν ἐπρότεινε ν' ἀπευθυνθῆ ἀναφορὰ εἰς τὴν βασίλισσαν, παρακαλοῦσα αὐτὴν νὰ ἔλθῃ εἰς συνεννόησιν πρὸς τὰς ξένας δυνάμεις, προσκαλοῦσα αὐτὰς νὰ ἀσυντελέσωσιν εἰς σύναψιν συμβάσεων δι' ὧν νὰ δεσμεύωνται ἐν περιπτώσει παρανόσεως μὴ δυναμένης νὰ διευθετηθῆ διὰ φιλικῶν διαπραγματεύσεων, νὰ ἀναφέρωσι τὴν ἀμφισβητούμενην ὑπόθεσιν εἰς τὴν ἀπόφασιν διαιτητῶν, ἀλλ' ἡ πρότασις ἐκείνη ἀπερρίφθη ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων διὰ πλειοψηφίας 176 κατὰ 79. Ἡ πρότασις τοῦ κ. Richard

Ἐρρίκος Richard, μέλος τοῦ Ἀγγλικῶ Κοινοβουλίου.

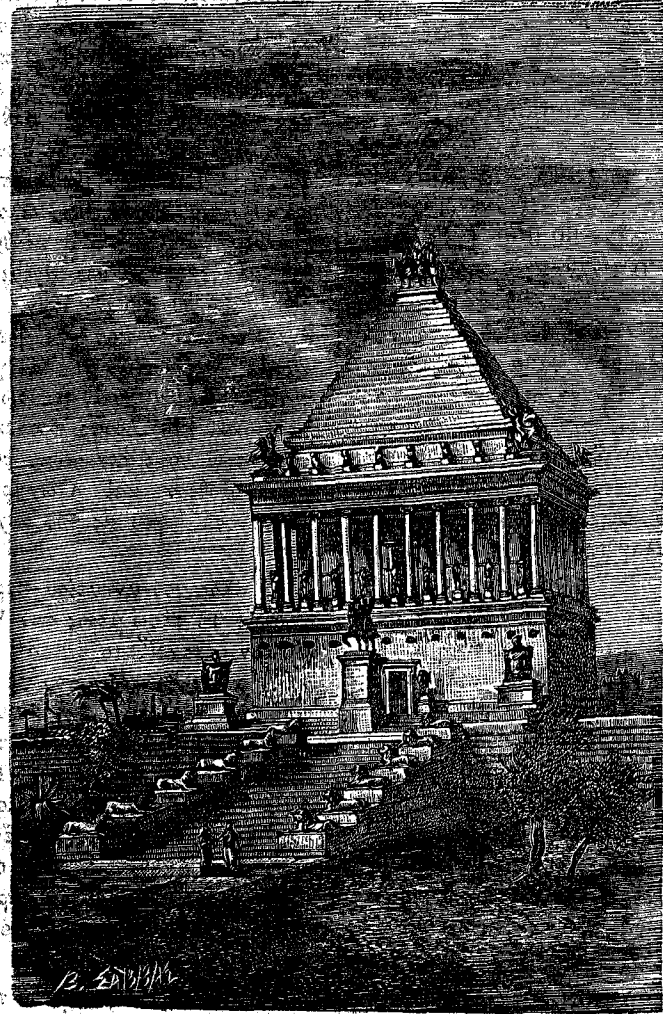
ἡ ταυτόχροτος ἐλάττωσις τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐξοπλισμῶν εἶναι δυνατὴ, δυνατόν ὅμως εἶναι νὰ ἐπιτευχθῆ σημαντικὴ ἐλάττωσις ἐν τῇ δαπάνῃ τοῦ βασιλείου τῆς Ἀγγλίας. Ἄς δεῖξωμεν τὸ καλὸν ἐπὶ τούτου παράδειγμα.

Ἐτέρα μέθοδος πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ πολέμου εἶναι σταθερωτέρα ἀπόφασις εἰς προσφυγὴν, ἐν περιπτώσει ἔριδος, εἰς τὴν διεθνή διαιτησίαν. Πολλὰ κράτη προσέφυγον εἰς τὴν μέθοδον ταύτην και ἔσχῃ τὰ εὐτυχεστερα ἀποτελέσματα, ἔσως δὲ καὶ τὴν Ἀγγλίαν,

ὅμως ἐν ἔτει 1873, καθ' ἣν ἀναφορὰ θ' ἀπηυθύνετο εἰς τὴν βασίλισσαν νὰ ἔλθῃ εἰς συνεννόησιν πρὸς τὰς ξένας δυνάμεις, ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ ἐπενεγθῶσι βελτιώσεις εἰς τὸ διεθνὲς δίκαιον, και νὰ καθιδρυθῆ ἡ διεθνὴς διαιτησία, ἐγένετο δεκτὴ διὰ πλειοψηφίας 98 κατὰ 88. Πλὴν τούτου ἐγένετό τι διὰ διπλωματικῶν μέσων πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῆς διαιτησίας. Κατὰ τὰς συνόδους τῶν Παρισίων διὰ τὴν γενικὴν Συνθήκην τῆς Εἰρήνης ἐν ἔτει 1856, μετὰ τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον, πρῶτόκολλον ὑπεγράφη, τῇ προτά-

σει τοῦ λόρδου Κλάρενδων καθ' ἧ — αὐτὴ πληρῶς οὐσι δὲν διατάζουσι νὰ ἐκφράσωσι, ἐν ὄνοματι τῆς κυβερνήσεως, αὐτῶν, τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως Κράτη μεταξὺ τῶν ὁποίων σπουδαία παρανόησις ἠδύνατο νὰ ἐγερθῆ, ἔδει, προτοῦ προσφύγων εἰς τὰ ὅπλα, νὰ ἀποτεινῶνται, ἐφ' ὅσον αἱ περιστάσεις τὸ ἐπιτρέψωσι, εἰς τὰς ἀγαθὰς ἐκδουλεύσεις τῶν φιλικῶν δυνάμεων». Πλὴν τούτου ἀρθρον καταχωρήθη ἐν τῇ Γενικῇ Συνθήκῃ καθ' ἧ — α' Ἐὰν μετὰ τῆς Ὑψ. Πύλης και μιᾶς ἢ πλειόνων τῶν ἄλλων ὑπογραφασῶν δυνάμεων ἐγερθῆ φιλονεικία δυναμένη νὰ διακινδυνεύσῃ τὴν

νεκρόν. Ἐνῶ προέβαινον αἱ διαπραγματεύσεις πρὸ τοῦ μεταξὺ Αὐστρίας, Πρωσίας και Ἰταλίας πολέμου, ὁ κόμης Κλάρενδων, ἐν ἐπιστήμῃ τινι ἐγγράφῳ πρὸς τὸν κόμητᾶ Cowley, τῇ 2 Μαΐου 1866, εἶπεν, «Αἱ τρεῖς δυνάμεις νῦν εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ πολέμου ἐκάστη ἐπισήμως διακήρυξαν ὅτι δὲν ἔχουσιν ἐπιθετικὰς προθέσεις κατὰ τῆς ἐτέρας ὅτι ἐκάστη ὀπλίζεται μόνον προσδοκῶσα ἐπιθεσιν κατ' αὐτῆς: ἡ κυβέρνησις τῆς Ἀνάσσας θά ὑπηγόρευεν ἐπομένως ὅπως, ἡ Ἀγγλία και ἡ Γαλλία, ἐνεργούσαι κατόπιν τῶν ἐπανειλημμένων τούτων διαβεβαιώσεων, και ἐπικαλοῦ-

Τὸ Μασσωλεῖον.

διατήρησιν τῶν σχέσεων αὐτῶν, ἡ Ὑψ. Πύλη και ἐκάστη τῶν δυνάμεων τούτων, προτοῦ προσφύγῃ εἰς τὴν χρῆσιν τῆς βίας, ἔδει νὰ παράσχῃ τοῖς λοιποῖς συμβαλλομένοις τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐμπόδίσωσι τοιοῦτον ἐπακρόν διὰ τῆς μεσολαβήσεως αὐτῶν.» Εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ συνταξίς τῶν ὄρων και πρωτόκολλων τούτων και συνθηκῶν δὲν ἐμπόδισεν τοὺς πολλοὺς πολέμους οἵτινες ἀτυχῶς συνέβησαν ἀπὸ τοῦ 1856. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέψωμεν ὅπως γίνωσι γράμμα

μεναι τὴν Διακήρυξιν τῶν Παρισίων, ἢ ἀποτεινόμεναι εἰς τὴν τιμὴν, τὸ χριστιανικὸν αἶσθημα, και τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τῶν τριῶν δυνάμεων, προσκαλέσωσιν αὐτὰς νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὸ καθεστῶς και νὰ διακήρυξωσιν ὅτι ἡ δυνάμις ἐκείνη ἥτις ἐπέμενε ἀνευ ἱκανοῦ λόγου εἰς πρόκλησιν ἀδικαιολογήτου πολέμου, πρέπει ἐνώπιον οὐ μόνον τῆς Ἀγγλίας και Γαλλίας, ἀλλὰ σὺμπαντος τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, νὰ θεωρηθῆ ὑπεύθυνος δι' ὅλα τὰ ἀτυχήματα

τά οποία θα επροξένην». Είναι τρώντι άπειρου αξίας ή συσσωμάτωσις τών πόθων τού πεπολιτισμένου κόσμου εν δημοσίω πρωτοκόλλω και συνθήκη, και δεν άμφιβάλλομεν ότι ή αρχή ήτις τότε έλαβεν ευρωπαϊκόν κύρος θέλει, εν καιρώ τω δέοντι, καταστή υποχρεωτικόν αξίωμα δημοσίας πολιτικής καθ' όλον τόν κόσμον.

Ο πόλεμος είναι λίαν βάρβαρος και δαπανηρός όπως διά παντός μείνη ως τρόπος διευθετήσεως εθνικών διαφορών. Είς τόν Κριμαϊκόν πόλεμον εθυσιάθησαν 780,000 πολύτεμοι υπάρξεως και 340,000,000 λίρας στερλ. Ο πόλεμος εν Ιταλία τό 1859, απήτησε τήν θυσίαν 45 ή 50 χιλιάδων άνδρών και 60,000,000 λιρών. Εν τω φοβερώ πολέμω μεταξύ τών Ηνωμένων και Όμοσπόνδων κρατών τής Αμερικής εν έτει 1861—3 έδαπανήθησαν 800,000 υπάρξεις ή περι τό εν δισεκατομύριον λιρών στερλ. Εν τω πολέμω τού Σλέσβιγ Χόλσταϊν τό 1864, και εν τω πολέμω μεταξύ τής Πρωσίας, Αυστρίας και Ιταλίας τό 1866, αι άπώλειαι υπήρξαν 50,000 άνδρες και 73,000,000 λίρας στερλ. Ο Γαλλογερμανικός πόλεμος τό 1870—71 έστειλεν εις τόν άδην άπειρον αριθμόν άνθρώπων, και κατέστρεψε εν δισεκατομύριον περιουσίας. Άλλά τίς δύναται να μετρήση τά εκ τού πολέμου κακά τά προτιγνόμενα τήν τέχνην και τήν επιστήμην, τήν γεωργίαν, τήν βιομηχανίαν και τό εμπόριον. Τίς δύναται να ειπή τά παθήματα τά όποια συνεπάγει εις τάς χήρας και τά όρφανά; Τίς δύναται να περιγράψη τήν φορικην πεδίου τονός μάχης; Τίς δύναται να υπολογίση τούς πικρούς καρπούς τού πολέμου επί τής ήθικής τών εθνών;

Πολιτική άγουσα εις τοιαύτα αποτελέσματα δεν δύναται ν' αφεθή ελευθέρα εις τήν πορείαν αυτής κατ'ά τήν εποχήν τής νεωτέρας προόδου· άλλ' έχωμεν πίστην εις τήν ήθικην πρόοδον και εις τόν τελικόν θριάμβον τής αιωνίου αληθείας. Πάντες οι ποθούντες τήν εϋδαιμονίαν εν τω εμπωρίω και τή βιομηχανία, πάντες ή εμπνεόμενοι εϋ εθνουσιασμού περι παντός άγνού και ιερού, άς έπιμεινώσι και ό μέγας σκοπός τής επιθυμίας ήμών επιτευχθήσεται. ή Ειρήνη ελεύσεται όσον οίον τε πλησιέστερον αποδιώκουσα τόν βροτολογόν Άρην.

ΤΟ ΜΑΥΣΩΛΕΙΟΝ

Άρτεμισία, ουχι ή γνωστή ή περίφημος εκείνη βασίλισσα τής Άλικαρνασού, ήτις συνεξέστραψε τω Ξέρξη ή έπεδείξατο άνδρίαν όμοίαν τή συνέσει αυτής, άλλ' άλλη πολλώ μεταγενεστέρα, διάστημα και αυτή εν ουχι τοσοϋτον επί άνδρία και συνέσει, όσον επί φιλανδρία και φιλαδελφία, εγένετο έτι γνωστοτέρα εν τή ιστορία διά τής οικοδομής μνημείου καταλεχθέντος εν τοίς έπτά τού κόσμου θαύμασι και προς άπαθανάτισιν τού άδελφού και συζύγου αυτής Μαυσώλου Μαυσολείου κληθέντος. Ο Μαυσώλος ούτος εδασίλευσεν

εν Άλικαρνασώ από τού 377—353 ή κατέστη διαβόητος επί χρημάτων απληστία φωνέναν ουδένος άπειχτο κατά Θεόπομπαν Ουδέϊν άλλος τών ποιμένων τών λαών καθ' Όμαρον έσχε μείζονα επιτηδεύματα εις τό καιρον εν γλώ τού ποίμνιόν του, όσον ούτος, όστις και παρά τών αποθηνηκόπων ελαμβάνε φόρον. Ένεκα τής απληστίας τού παύτης συνήγαγεν άπειρους χαρμάτων θησαυρούς, ών όμωσ πλείστα έδαπάνη εις καλλιωπισμάνικην ιστολισμόν τής πόλεως Άλικαρνασού, ένθα ειχε τήν έδραν αυτού.

Άλλ' εν τω Μαυσώλω, ως ήγεμόν ήτο φιλόδοξος και άρπακτικός, ως ιδιωτής όμωσ και δή ως άδελφός και συζυγός φαίνεται ότι ήτο άριστος και κάλλιστος. Άποδείξει δε τούτου είναι ό προς αυτόν έρωσ τής Άρτεμισίας, ήτις τοσοϋτον έθρήνησε τόν θάνατόν του, και τοσαϋτην ήθάνθη βαθυτάτην λύπην επ' αυτόν, ώτε δύο έτη μετά τόν θάνατον αυτού απέθνηεν υπό φθίσεως. Η Άρτεμισία άμέως μετά τόν θάνατον τού περιλημένου αυτής Μαυσώλου μή άρκεσθεΐσα εις τάς συνήθεις ενδείξεις τού πένθους, εν τή άκμην τού πάθους και τής θλίψεως, ανέμισε τά όστα και τήν κόνιν τού συζύγου μετά μύρων, τά έτροψεν εις κόνιν, τά ανεκάτωσεν εν ποτηρίω μετά ύδατος και κατέπιεν αυτά! Άμέως δε μετ' ολίγον απεράσισε ν' αποθανάτιση τό όνομα τού Μαυσώλου διά πολυτελοϋς μ. η. μείου και προς τούτο προσεκάλεσε τούς διασημοτάτους τών τότε τεχνιτών, τόν Σκόπκν, τόν Βρούαζιν, τόν Τιμόθεον και Λεωγάρην και ανέθηκε τήν διεύθυνσιν τού έργου εις δύο αρχιτέκτονας τόν Φιλέα και Σάτυρον.

Ο όλος τού μνημείου περιβόλος συνίστατο εκ 411 ποδών. Το κάτω μέρος τού Μαυσωλείου, όπερ ελέγετο πτερόν, έστηρίζετο επί 36 κίωνων και ειχεν 25 πήχων ύψος. Άνωθεν τού πτερού υπήρχε πυραμίδ ισούψης, αυτό και προς τήν κορυφήν συστελλομένη, εις ήν άνήγον 24 βαθμίδες. Επί τής κορυφής ήτο τέθριππον παριστάν τόν Μαυσώλον. Το ύψος τού μνημείου ήτο 140 ποδών. Το Μαυσώλειον δεν συνετελέσθη ζώτης τής Άρτεμισίας, διότι δύο έτη μετά τόν θάνατον τού Μαυσώλου απέθανεν άλλ' οι αναλαβόντες τό έργον τεχνίται απεράσισαν να φερωσιν αυτό εις πέρας, διότι έμελλε να θάσση αυτούς μάλλον ή τόν Μαυσώλον, διότι εν γένει.

Το Μαυσώλειον, καθ' ό πάντα τά πολυτελή μνημεία ελάμβανον τό όνομά των, εσώζετο σών μέχρι τού δεκάτου μ. Χ. αιώνος, ότε ύπέστη και τούτο μετά τής Άλικαρνασού τήν επί τών πόλεων τής Ασίας ενσκήψασαν τελείαν καταστροφήν εκ τών επιδρομών καθ' τών σεισμών.

Περί τού Μαυσώλου, τής Άρτεμισίας και τών τεχνών τού Μαυσωλείου πλείοτερα θα διαλάβωμεν εν ιδίω τρώχει περιλαμβάοντι διά πολλών τά έπτα τής αρχαιοτάτης θαύματα. Κ. ΝΕΣΤΟΡΙΔΗΣ

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΡΟΣ Α'. — ΦΥΤΑ

ΚΕΦ. ΙΑ'.

Καρποί.

Όταν τό άνθος μαρανθή και πέση απομένει κάτι εις τό άκρον τού στελέχους αυτού· τούτο κρατεί τούς σπόρους, ως φαίνεται εν τω ρόδω. Όταν τά ώραια φύλλα τού άνθους πάντα διασκορπισθώσιν υπό τού άνέμου, τό στρογγύλον πυκνόν μέρος τό εις τό άκρον τού στελέχους αφιέμενον περιέχει τούς σπόρους, ό λοβός ούτος αυξάνη ολίγον και γίνεται ερυθροπόρος. Αν τόν ανοίξητε βλέπετε τούς σπόρους εν αυτώ.

Ένταϋθα παρίσταται ή σποροδόχος τού ρόδου εν τω πρώτω σχήματι ως εν όλον, εν δε τω δευτέρω ως κεκομμένη ίνα δείξωμεν τούς σπόρους· βλέπετε ότι οι σπόροι εις πυκνοί εντός αυτών και δεν απομένει θέσις δι' άλλο τι.

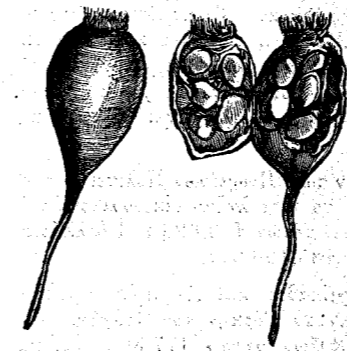
Τούτο δεν καλούμεν καρπόν, διότι και μικρός είναι και δεν έχει καλήν γεύσιν.

Άλλ' ιδετε τί απομένει όταν εν άνθος άπιδιάς πέση. Έχει τό αυτό σχήμα προς ό,τι απομένει όταν τά φύλλα τού ρόδου σκορπισθώσιν. Άλλ' είναι μεγαλύτερον εκείνου. Όταν είναι εις πλήρη αυξήσιν είναι μεγαλύτερον ή όσον χρειάζεται διά να κρατήση τούς σπόρους. Οι σπόροι εις μικρόν μόνον μέρος αυτού είναι κατεσκευασμένον διά φαγητόν ως επίσης και διά να κρατή τούς σπόρους εντός αυτού, διά τόν λόγον τούτον τό καλούμεν καρπόν.

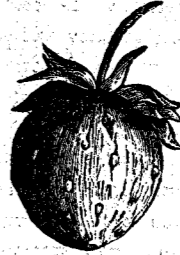
Ιδού εν μικρόν άπιον κομμένον εις τοιοϋτον τρώπον ώστε να δεικνύη τούς σπόρους. Βλέπετε ότι είναι λίαν διάφορον από τής σχήματος άπιου έχούσης σποροδόχου τού ρόδου.

Όταν τό άνθος τής πορτογαλλίας πέση, βλέπετε μικράν στρογγύλην σφαιραν οϋσαν επί τής άκρας τού στελέχους. Αυτή αυξάνει παραπολύ, και όταν ήναι ώριμος, είναι μεγάλη και κιτρινον χρώματος ως συμβαίνει με τό άπιον, τό πορτογαλίον είναι μεγαλύτερον ή όσον αναγκαιοι διά να κρατήση τούς σπόρους. Το καλούμεν δε καρπόν, διότι εγένετο ίνα τό τρώγομεν.

Τά πλείοστα τών χαμοκεράσων έχουσι τούς σπόρους εντός αυτών, ή φράουλα όμωσ τούς έχει επί αυτής, και οϋτω έχει καλόν τό σχήμα.

Πάντα τά χαμοκεράσα ταϋτα ειςι μεγαλύτερα ή όσον χρειάζεται διά να κρατήσωσι τούς σπόρους. Ο Δημιουργός τά προώρισε διά καρπούς. Άλλ' ουδέποτε έθεώρησε να καταστήση καρπούς τάς σποροδόχους τών ρόδων και τοιοϋτοτρόπως τάς κατεσκευασε τόσον μεγάλας ώστε να κρατώσιν ακριβώς τόν σπόρον.

Τά άνθη τής σταφυλής ειςι μικρά και λεπτά και πολύ μικρότερα τού καρπού όστις σχηματίζεται μετά τήν πτώσιν των. Η ράξ τής σταφυλής είναι τι πλείοτερον σποροδόχου. Έάν ήτο προωρισμένη άπλώς να κρατή μόνον τόν σπόρον, δεν θα ειχε τήν χυμόδη εκείνην σάρκα ήτις είναι τόσον εύαρεστος τήν γεύσιν.

Οι καρποί διάφορα έχουσι μεγέθη. Οι καρποί των φυτών ειςι μέγιστοι, ως ή κολοκύνθη και ό πέπων. Οι καρποί μέγλων τινων δένδρων ειςιν ελάχιστοι, ως τό κάρυον και λεπτοκάρυον. Η βάλανος είναι μικρόν κάρυον, αλλά γινώσκουσιν οι παιδες ότι αυψηλαι δρυς από μικρών βαλάνων φύονται. Δένδρα τινα εν τοίς θερμοίς κλίμασι φέρουσι μέγιστους καρπούς, ως επί παραδείγματος τά ινδικά κάρυα.

Οι καρποί τής γής τούς όποιους τό πλείστον μεταχειρίζεται ό άνθρωπος έχουσι σχήμα σπόρων, ως ό σίτος, ό άραβόσιτος, οι φασιόλοι, οι κύαμοι κτλ. Οι πλείστοι των παραγομένων καρπών τοιοϋτου είδους χρησιμεύουσιν εις τήν τροφήν ήμών, ελάχιστον δε μέρος φυλάσσομεν διά σπόρον τού προσεχούς έτους. Τά διάφορα είδη των δημητριακών καρπών μεταχειρίζομεθα εις κατασκευήν άρτου, τού οϋσιωδέστερου αντικειμένου τής τροφής ήμών. Διά τούτο και εν τή κυριακή προσευχή ή λέξις άρτος σημαίνει τροφήν όταν λέγωμεν Τόν άρτον ήμών τόν επιούσιον ός ήμιν σήμερον.

Οι σπόροι εϋ κατασκευάζομεν τόν άρτον ήμών ειςιν ελάχιστοι αλλά παράγονται πολλοί συγχρόνως.

ΤΙ ΠΡΟΗΘΕΝ ΕΞ ΕΝΟΣ ΠΟΤΗΡΙΟΥ ΟΙΝΟΥ

Ο δουξ τής Αγγλίας ήτον ό πρεσβύτερος υίός τού βασιλέως Λουδοβίκου Φιλίππου, και ό κληρονόμος των δικαιωμάτων τού πατρός αυτού· ήτο λίαν ευγενής νέος, τό γενναίον δε αυτού φρόνημα κατέστησεν αυτόν γενικώς δημοφιλή. Πρωίαν τινα προσεκάλεσε φίλους τινας εις πρόγευμα ότε έμελλε να αναχωρήση εκ Παρισίων όπως μεταβή εις τό τάγμα του. Εν τή εύθυμία τού συμποσίου επιε ολίγον περισσότερον οϊνον τού συνήθους, δεν έμέθυσεν όμωσ. Δεν ήτο διόλου άτάκτων έξεων άνθρωπος, ειχε παραπολύ ύψηλόν και ευγενή χαρακτήρα, άλλ' εν τή εύθυμίω ώρξ. επιε εν ποτήριον περιπλέον. Πιών τό τελευταίον ποτήριον τού απεχαιρετισμού επ' ολίγον

απόλεσε την ισσοροπία του νοός και σώματος. Και ρετήσας τους συνδαιτυμόνας αυτού, εισήλθεν εις την άμαξαν αυτού· άλλ' οι ίπποι άφηνήσαν εκ τινος συμπύσεως. Έάν δέν είχε πείσι το ποτήριον εκείνο το περιπλέον, θα έκραται την θέσιν του άλλ' έπήδησε από της άμάξης· εάν όμως δέν είχε πείσι το ποτήριον θα ήδύνατο καιτοι έκπηδήσαι της άμάξης να σταθ ή εις τους πόδας του· άλλ' έπεσε και εκτύπησε την κεφαλήν και άπέθανε μετά τινας στιγμάς. Το περιπλέον εκείνο ποτήριον του οίνου άνέστρεψε την δυναστείαν των Αύρηλιανών, έδήμυσε την περιουσίαν αυτών άνερχομένην εις 500,000,000 φρ. έστειλε πάσαν την οικογένειαν εις έξορίαν, και μετέβαλε την ιστορίαν της Γαλλίας.

ΑΛΕΞΙΒΡΟΧΑ Η ΑΛΕΞΗΛΙΑ

Ίσως δέν υπάρχει χώρα εν τώ κόσμω ένθα προσέχει τις εις το άλεξιβροχον πλειότερον ή εν Αγγλία ένθα λέγουσιν: «Έάν είναι καλός καιρός φέρε το άλεξιβροχόν σου· εάν βρέχη πράξες όπως θέλης» τούτο σημαίνει, έξηγουόμενον, ότι εν τώ εύμεταβλήτω εκείνω κλίματι είναι πάντοτε καλόν να φέρη τις το άλεξιβροχόν του. Έν Βιρμανία όμως το άλεξιβροχον και άλεξιήλιον άπολαύουσιν ιδιαίτεράς τιμής. Τί θα έγένητο τις εν τώ καυστικώ ήλιώ επί έξ μήνας και τη άδικόπω βροχή των έτέρους έξ εάν δέν είχεν αυτά. Είς των τίτλων του βασιλέως της Βιρμανίας είναι «Κύριος του Χρυσού Άλεξιβρόχου,» μόνον δε άνωτεροι του κράτους λειτουργοί δύνανται να φέρωσι χρυσόν ή επίχρυσον άλεξιβροχον — όχι όμως ότι τα κρατούνσιν αυτοί· αλλά άλλοι φέρουσιν αυτά επί των κεφαλών των. Η τάξις ένός έκάστου έπομένως εν Βιρμανία μετρείται κατά το μήκος της λαβής του άλεξιβρόχου. Κοινόν πρόσωπον φέρε το ίδιον άλεξιβροχον, το όποιον έχει βραχειάν λαβήν έτερον ύψηλοτέρας τάξεως έχει ύπέρετην φέροντα το άλεξιβροχον επί αυτού έτερον έτι ύψηλοτέρας περιωπής επιβαίνει ίππου έχει δε άκούλουθον πεζόν όστις κρατεί επί της κεφαλής αυτού το άλεξιβροχον. Οι μεγιστάνοι επιβαίνουσιν ελεφάντων, εις τους όποιους διά να φθάση το άλεξιβροχον πρέπει να έχη μακράν λαβήν. Οι δε πενέστατοι δέν έχουσιν ουδεμίαν λαβην εις το άλεξιβροχον αυτών, διότι φέρουσι αυτό εν ειδει μεγάλου και πελωρίου πτελου. Αι γυναίκες έχουσι συνήθως δέμα ή λάγινον επί των κεφαλών των. Έκάστη παγοδα ήτοι νάος της Βιρμανίας έχει ως κορωνίδα χρυσόν άλεξιβροχόν ή ως κάλυψιν τούτο. Τ ή όταν δε τοιοϋτο επιτίθεται της παγοδας θεωρείται ως έπίσημος και πάνδημος τελετή εις ην χιλιάδες Βιρμανών συναθροίζονται.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

* * * Η πυκνότης του πληθυσμού επί της γης έκτίθεται ούτω πως έν τινι έφημερίδι. Έννεά πόλεις έχουσι πληθυσμόν

υπερβαίνοντα το έν εκατομμύριον ψυχών ήτοι το Λονδίνον έχει 3,251,000· ή Σουγού 2,000,000· τα Παρίσια 1,825,000· το Πεκίνον 1,648,000· το Έδδον 1,554,000· ή Καντόν 1,236,000· ή Κωνσταντινούπολις 1,075,000· ή Σιαντόν, εν τη έπαρχία Χουάν, 1,000,000 και ή Τσαντσάου-Φου 1,000,000. Έκ των άνωτέρω φαίνεται ότι ή Σινική αυτοκρατορία δύναται έτι και νύν να καυχηθή ότι έχει πλείονας πολυπληθείς πόλεις ή όσον όλα τα πεπολιτισμένα κράτη της δύσεως. Ο αριθμός των πόλεων των έχουσών πληθυσμόν ύπερ το έν εκατομμύριον είναι δώδεκα ήτοι Νέα Υόρκη, Βιέννη, Βερολίνον, Λαγκ-κάου, Φιλαδέλφια, Πετρούπολις, Βομβάη, Καλκούττα, Φουτσάου, Τσεχίου, Βανκόα και Κιότο.

* * * Σπουδαιοτάτη ανακάλυψις έγένητο πρό τινος χρόνου εν τη μεσημβρινή Αμερικη. Εύρήθη ότι ή μέγας ποταμός Αμαζών είναι πλωτός από του ένός άκρου εις το έτερον, διά τούτου δε νέα όδός άνοιγεται μεταξύ του Ατλαντικού και του Ειρηνικού. Περουσιανόν άτμόπλοιον, άποσταλόν προς άνίχνυσιν του Αμαζόνος, άφίχθη εκ Μαύρου, 300 περίπου μίλια από της Λίμας. Το άτμόπλοιον τούτο έπλευσε 2000 μίλια του Αμαζόνος ποταμού και έξήκασια των δύο έτέρων ποταμών Γιαγάι και Παχίτια, οίτινες μέχρι τότε μόνον ίνδικάς λεμβούς είδον. Η χώρα κατοικείται βεβαίως μόνον ύπ' άγρίων, άλλ' έχει θαυμασίαν εύφορίαν.

* * * Το δημόσιον ταμειον των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικης εισέπραξε κατά το άρτι λήξαν οικονομικόν έτος 1879—1880 εκ μόν άμέσων φόρων 1·3·623,261 δολλάρια εκ δε τελωνειακών δασμίων 185,108,611.

* * * Τεσσαράκοντα δύο χιλιάδες και είκοσι όκτώ μετάνασται άπεβιβάσθησαν εις Νεάν Υόρκην των Ιουνιον. Έν διαστήματι των έξ τελευταίων μηνών 177,362 άριζεις ήριθμήθησαν, ενώ κατά το αυτό διάστημα έν έτει 1870 μόνον 55,910.

* * * Τριάκοντα τρεις θάνατοι έξ ήλιάσεως συνέβησαν έν μια ήμέρα εν τη Νέα Υόρκη ή Σερωττης εκεί είναι ύπερβολική κατά τάς τελευταίας έκείθεν ειδήσεις.

* * * Ο μισθός του Διοικητού του Ακρωτηρίου της Καλής Έλπίδος άνέρχεται εις 10,000 λίρας στερλ. κατ' έτος.

* * * Ο Κοκκοφοινίξ. Έκ του δένδρου τούτου οι Ίνδοι καρπώνται άρτον, ύδωρ, αίνον, όξος, οινόπνευμα, γάλα, έλαιον, μέλι, ζάχαριν, βελώνας, ενδύματα, κλωστάς, κύπελλα, κοχλιάρια, λεκάνας, καλάθια, χάρτην, ιστάς, ιστία, κάλους, στεγάσματα των οικιών κτλ.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ

Στο μνήμα μέσα τον νεκρό μη κλαίτε οι πονεμένοι,
και μη τον λέτε δυστύχη·
όχι, δέν έμινε ή ψυχή
στά χώματα κλεισιμένη.

Δέτε της Μούσης τον υγιό· με τη γλυκειά μορφή του,
με τη ματιά και με το νοϋ
προς το βασιλείο του ούρανού
άφίνει την ψυχή του.

Την στέλνει μέλισσα έλαφο ή ιδέα να κυνηγήση,
και να την φέρη εις το χαρτί·
Αν ήναι ή σάρκα και Ώνητή,
το πνεμά του θα ζήση.

